

افزونه‌جویی و توسعه اقتصادی

محمد خضری*

این مقاله تأثیر افزونه‌جویی (*rent Seeking*) بر توسعه اقتصادی را بررسی می‌کند. برداشت این است که افزونه‌جویی، به ویژه در جوامعی که از ترتیبات نهادی و حقوقی عقب مانده یا کمتر انتقاد یافته‌ای برخوردارند یا ساخت سیاستی در آن‌ها غیرمردم سالار است. به عملکرد کلان اقتصادی پایین‌تری می‌انجامد و فرایند توسعه اقتصادی آن‌ها را بسیار پرهزینه می‌کند. برای بررسی این مسالة، تأثیر افزونه‌جویی بر توسعه اقتصادی در دو گفتار بررسی شده است. در گفتار نخست چهار هزینه افزونه‌جویی، که از آن‌ها با عنوان‌های (۱) زیان کارایی، (۲) زیان گوردون تولak، (۳) زیان استفان بابا، و (۴) زیان انتخاب نادرست یاد کرده‌ایم، تحلیل شده‌اند. در گفتار دوم، تأثیر منفی افزونه‌جویی بر برخی مؤلفه‌های اساسی توسعه اقتصادی بررسی شده است. تجزیه و تحلیل‌ها حاکی از این‌اند که پاسخ این معما را که چرا برخی کشورها توسعه می‌یابند و برخی نیز در جامی‌زنند باید به میزان زیادی در چگونگی حضور افزونه‌جویی در آن‌ها جستجو کرد.

مقدمه

در اقتصاد، ورشکستگی به اندازه سوددهی در فعالیت‌ها مهم و کارگر است. هنرآفرینی و نرآوری، توسعه اقتصادی و به طور کلی کارایی یک نظام اقتصادی، بهتر از دور خارج شدن واحدهای تولیدی فاقد کارایی از سیستم و حاکم شدن واحدهای واحد کارآئی بستگی دارد. پویایی و کارآئی هر سیستم اقتصادی به احساس ناامنی بالقوه همه کارگزاران آن (شامل افراد، بنگاه‌ها و دولت) بستگی زیادی دارد. سرمایه به امید سود و بازدهی به مخاطره می‌افتد و ممکن است در عمل بازده آن زیاد یا کم شود یا اصلًا بازدهی نداشته باشد.

* دانشجوی دکتری اقتصاد دانشگاه اصفهان.

جایی که چنین احساس ناامنی در واحدهای اقتصادی وجود نداشته باشد یا این که انگیزه سود به عنوان یکی از اصول راهنمای واحدهای تولیدی، با این دستاویز که انگیزه‌ای شریرانه و خودپرستانه است، مذمت و منع شود و واحدهای اقتصادی بدون ترس از ورشکستگی و نگرانی در مورد سود و کارآبی همچنان به فعالیت‌شان ادامه دهند، آنچه که در نهایت اتفاق می‌افتد این است که فعالیت بنگاه‌ها از طریق سازوکارهایی چون به میان کشیده شدن پُنچی چامری^۱ (دولت) سامان داده می‌شود. در این وضعیت است که پای افزونه‌هایی چون یارانه‌ها، معافیت‌های مالیاتی و گمرکی، مجوزها و امتیازات خاص دولت به میان کشیده می‌شود.

جوهره بولیابی و کارآبی هر اقتصاد رقابت است. رقابت (حتی در مطبع محدود نیز) همواره نتایج کارآمدتری از شرایط غیررقابتی به همراه دارد. ترجمان این مکانیسم در بازار سیاسی نیز کاملاً مصدق دارد؛ فرآیندهای مردم سalar همواره نتایج کارآمدتری از فرآیندهای غیرمودم سalar به دنبال دارند و کشورهای مردم سalar عملکرد اقتصادی به مراتب بهتری از سایر کشورها را تجربه کرده‌اند.^(۱) دولت‌ها در نظام‌های مردم سalar همواره با خطر روی کارآمدان دولت‌های دیگر (گروه‌های همسود^۲) توسط رأی دهنده‌گان مواجه‌اند. دولت‌های غیرمردم سalar چون خود را با خطر ورشکسته شدن مواجه نمی‌بینند، نگران عملکرد و کارآبی کنش‌های شان نیز نخواهند بود. در چنین شرایطی اقتصاد و سیاست از کار ویژه متعارف خود منحرف شده و یک رشته ساختارها و ترتیبات نهادی حکم‌فرما می‌شوند که در آن کنش‌های سیاسی و اقتصادی و تیز قوانین و مقررات در جهتی سامان می‌گیرند که به ایجاد کنترل فرست‌های استخراج و توزیع افزونه بینجامند. در یک چنین ساختی پدیده‌هایی چون رشوه‌دهی و رشوه‌خواری، افزونه‌جوبی، فساد سیاسی و اقتصادی، اقتصاد زیرزمینی، رایج و در واقع به عنوان یک شر لازم در خواهند آمد و همه بازیگران خصوصی و دولتی، حتی کارآفرینان نیز به الزامات این ساخت تن خواهند داد. جایی که مقامات دولتی افزونه جو حاکماند، لازم است به منظور بر عهده گرفتن فعالیت‌های تولیدی رشوه پرداخت و اعمال نفوذ کرد. موقعی که بر سر فعالیت‌های آزاد و ورود افراد و بنگاه‌ها به اقتصاد رسمی مانع ایجاد می‌شود اقتصاد غیررسمی اجتناب‌ناپذیر خواهد شد.

به طور کلی حضور افزونه‌ها در هر جامعه — به ویژه در جوامع غیرمردم سalar که ترتیبات حقوقی و نهادی عقب مانده‌ای دارند و فرضیه نیکخواه و بی‌طرف بودن دولت در آن‌ها یکسره از اعتبار می‌افتد —

1. invisible foot

2. interest groups

فعالیت‌های افزونه‌جوبیانه را به شدت بر می‌انگیزاند و بیشتر منابع و ارزی جامعه صرف اموری می‌شود که غیر تولیدی‌اند و هیچ‌گونه ستانده ارزشمندی برای کل جامعه تولید نمی‌کنند و در واقع هدر می‌روند. به عبارت دیگر، متابعی که در فعالیت‌های افزونه‌جوبیانه هزینه می‌شوند برای تولید سایر ستاندهای ارزشمند در دسترس نخواهند بود و بنابراین توان تولیدی و پتانسیل رشد و توسعه اقتصادی جامعه تحلیل خواهد رفت. بی‌گمان مداخله بیش از حد دولت در اقتصاد و دور شدن از ساز و کار رقابتی در عرصه اقتصاد و سیاست از علل اساسی نارسایی‌هایی چون افزونه‌جوبی و رشوه‌دهی است، و کشورهایی که تکلیف‌شان را با تولید و سیاست مشخص کرده‌اند بر سر جاده‌ای که به سوی توسعه اقتصادی می‌رود گام‌های بلندتری به جلو بر خواهند داشت.

در این مقاله نیز با عنایت به این که (۱) حضور افزونه‌ها در یک جامعه روحیه خلاقیت و نوآوری اعضاً آن را عقیم می‌کند، تولید و فعالیت‌های مولد را از مزیت می‌اندازد و در واقع ساختاری حاکم می‌شود که در آن مدیران کارآفرین و خلاقی به نفع مدیران متصرف و فرصت‌جو از دور خارج شوند، و (۲) افزونه‌جوبیان بیش از آن که به کیک تولید ناخالص داخلی بیفزایند از آن مصرف می‌کنند و در واقع به دنبال ترتیباتی می‌گردند که آن را به اجزای کوچک‌تری تقسیم کنند، فرض بر این است که فعالیت‌های افزونه جوبیان در بسیاری موارد برای رشد و عملکرد اقتصادی یک جامعه زیان‌آورند، بر این اساس در بی‌آنیم تا ساز و کارهای اثرگذاری فعالیت‌های افزونه جوبیانه بر رشد و توسعه اقتصادی را با تکیه بر اقتصاد ایران مورد بررسی قرار دهیم.

افزونه

در یک بیان کلی می‌توان افزونه را موهبته طبیعی (مانند عواید حاصل از فروش نفت خام در ایران) یا اجتماعی (مانند عواید حاصل از تخفیف‌ها یا معافیت‌های مالیاتی) دانست که گاهی اوقات بدون هزینه و صرف تلاش و گاهی نیز با تحمیل هزینه‌هایی بر کلیت جامعه، نصیب دولت، افراد یا گروه‌های همسود یا فشار می‌شود. چون افزونه‌ها درآمد‌هایی هستند اضافه بر آنچه که دریافت کنندگان‌شان در بهترین شق دیگر شان به دست می‌آورند (تولاک، ۱۹۶۷)، لذا همواره این امکان وجود دارد که متابعی صرف ایجاد، حفظ یا انتقال‌شان شود. نخستین افزونه‌ها را اقتصاددانان کلاسیک (آدام اسمیت و ریکاردو) کشف کردند. ریکاردو افزونه را بازدهی منبع (زمین) اضافه بر آنچه که برای به کارگیری آن لازم بود، می‌دانست و این کمیابی نسبی منبع — زمین حاصلخیز — بود که افزونه ایجاد می‌کرد؛ به این مفهوم که با افزایش تقاضا برای مواد غذایی، زمین‌های بیشتری زیرکشت خواهند رفت، و جایی که ذخیره ثابتی از زمین با حاصلخیزی طبیعی

وجود داشته باشد، عایدات زمین جدید‌کمر از زمین‌های حاصلخیزتری خواهد بود که پیشتر زیرکشت رفته است. حال اگر قیمت مواد غذایی به اندازه‌ای بالا باشد که به زیرکشت بردن زمین‌های حاشه‌ای نیز سودآور باشد، در این صورت مالکان زمین‌های حاصلخیزتر مازادی — افزونه — در رابطه با منابع‌شان دریافت خواهند کرد.

در آن زمان منبع ایجاد رانت، منبع طبیعی — بهویژه زمین — بود و افزونه‌های قانونی، که زمینه تحصیل آن‌ها توسط دولت فراهم می‌شود وجود نداشت. امروزه اقتصاددانان بیشتر نگران افزونه‌های هستند که زمینه‌شان توسط دولت و سازوکارهای اجتماعی فراهم می‌شود. اقتصاددانان کلامیک فرض می‌کرددند که دولت یک هستی یکپارچه و خبراندیش است که به زیان جامعه کار نمی‌کند و لذا معتقد بودند که افزونه‌های قانونی نیز وجود خواهند داشت و اگر زمینه تحصیل افزونه‌ای به وجود آید خود به خود با سازوکارهای بازار حذف خواهد شد. از دهه ۱۹۷۰ برخی از اقتصاددانان از جمله آنکروگر و گردن تولاک بحث افزونه را گسترش دادند، به گونه‌ای که شامل دامنه وسیعی از منابعی می‌شود که دولت با وضع قوانینی دستیابی به آن را محدود می‌کند و یک رشته کمیابی‌های ساختگی و در واقع یک نوع افزونه قانونی را ایجاد می‌کند.

امروزه منابع افزونه‌ها متعدد شده‌اند و بر این اساس می‌توان سبدی از منابع سیاسی، اقتصادی، قومی، مذهبی، ژئوپلیتیکی و... را شناسایی کرد. در متون اقتصادی، افزونه با دور شدن از شرایط رقبای پدیدار می‌شود و از آن تحت عنوان سود انحصاری یاد می‌کنند. در شرایط رقبایی آنچه که بنگاه‌ها به دست می‌آورند سود تولیدی و متعارف است؛ یعنی سودی که در چارچوب اصول و قواعد بازی اقتصاد (برا بری هزینه نهایی و قیمت) به دست آمده باشد. سودی که یک بنگاه اقتصادی در نتیجه افزایش بهره‌وری عوامل تولید، صرفه‌های مقیاس، بهبود روش‌های تولید، بهبود فرآیند مدیریت — کارایی — خلاقیت و نوآوری به دست می‌آورد از این نوع است. یعنی به واسطه عوامل یاد شده هزینه تولید یک بنگاه کاهش می‌یابد و از این بابت مازاد درآمدی حاصل می‌شود که مولد است و می‌تواند به رشد اقتصادی منجر شود. ولی اگر بنگاهی علی‌رغم این که هزینه نهایی اش از بازدهی نهایی بالاتر باشد ولی باز هم سود ببرد این سود غیرتولیدی — افزونه — خواهد بود؛ به این مفهوم که این سود نه در نتیجه بهره‌مندی بنگاه از عوامل پیش گفته بلکه به واسطه ایجاد نوعی کمیابی ساختگی و کسب یک نوع امتیاز حاصل شده است و عاملیت خارجی — مثل دولت — دارد. دولت در فرآیند بازار مداخله می‌کند و با اعطای یک امتیاز و حق ویژه فرد یا بنگاهی را در موقعیت ویژه‌ای نسبت به سایر بنگاه‌ها و افراد قرار می‌دهد، به گونه‌ای که درآمدی مازاد بر هزینه فرست از دست رفته — که معمولاً به وسیله شرایط رقبایی اندازه‌گیری می‌شود — به دست می‌آورد. این سود غیرتولیدی در متون نهضت نهادگرایی (نهادگرایان، راست جدید و تئوری انتخاب

عمومی) افزونه نامیده می‌شود. در واقع افزونه به مفهوم امروزی آن و آن‌گونه که در نوشتارهای افزونه‌جوبی مطرح است، به درآمد حاصل از هر نوع امتیاز ویژه‌ای گفته می‌شود که به طور قانونی کسب می‌شود؛ حال ممکن است در راستای تحصیل این امتیاز ویژه إعمال نفوذ شود، گروه‌های فشار تشکیل شود، نمایندگان مجلس تعییم یا تهدید شوند، ازدواج‌های مصلحتی صورت گیرد، رشوه پرداخت و دریافت شود و نظایر آن‌ها، ولی آنچه در نهایت به دست خواهد آمد، امتیاز قانونی ویژه‌ای به صورت یارانه، معافیت مالیاتی، مجوز واردات، وام بدون بهره، مجوز راه‌اندازی یک فعالیت اقتصادی و مانند آن است که به افزونه می‌انجامد. بنابراین افزونه یک انتقال قانونی است و با رشوه، که یک انتقال غیرقانونی است، فرق می‌کند. افزونه‌هایی که در نتیجه تحصیل چنین امتیازات ویژه‌ای می‌توان به دست می‌آورد، رفتارها و کنش‌های [عقلایی] افزونه‌جویانه را تحریک خواهد کرد و منابع کمیاب و ارزشمندی نیز در این زمینه هدر خواهد رفت.

افزونه‌جوبی^۱

اصطلاح افزونه جوبی تا قبل از ۱۹۷۴ وجود نداشت. هر چند که نوشتارهای افزونه‌جوبی در ۱۹۶۷ با نوشتن مقاله‌ای توسط گردون تولاک بدون به کار بردن واژه افزونه‌جوبی شروع شده بود (تولاک، ۱۹۶۷)، ولی این اصطلاح را اولین بار کروگر در مقاله‌ای که در مجله "بررسی اقتصادی"^۲ چاپ شد (کروگر، ۱۹۷۴) به کار رفت. مقاله تولاک به منابعی می‌پرداخت که در فعالیت‌های غیرمولده چون إعمال نفوذ برای حمایت‌های تعرفه‌ای، امتیازات انحصاری و به طور کلی موانع ورود به اقتصاد رسمی و ایجاد نوعی کمیابی ساختگی سرمایه‌گذاری (و در واقع تلف) می‌شوند. تولاک افزونه‌جوبی — با همان مفهوم کروگری و با به کار بردن واژه‌های دیگر برای تبیین آن — را فعالیت‌های سیاسی افراد یا گروه‌هایی می‌داند که به دنبال کسب حقوق انحصاری و امتیازاتی چون یارانه‌ها، تخفیف‌های مالیاتی، سهمیه‌های وارداتی و حمایت‌های قیمتی و تعرفه‌ای هستند که به وسیله دولت اعطای می‌شوند. متنطق تحلیل هتچاری تولاک براساس تمايز قائل شدن بین فعالیت‌های مولد و غیرمولده استوار است، و بر این اساس افزونه‌جوبی را یکی از بی‌شمار فرآیندهای غیرمولده می‌داند که در آن منابع ارزشمند اقتصادی برای تحصیل افزونه‌ها به هدر می‌رونده و جامعه را از ممتازه‌های ارزشمند اقتصادی محروم می‌کنند. کروگر نیز افزونه‌جوبی را رقابت و تلاش برای

1. rent - Seeking

2. American Economic Review

تحصیل افزونه‌هایی می‌داند که به دنبال ایجاد محدودیت بر سر بازار رقابت (تعرفه یا محدودیت‌های وارداتی) توسط دولت ایجاد و تحریک می‌شوند.

تولیسون به افزونه‌جوبی به مثابه یک بازی یا فرآیند دو مرحله‌ای نگاه می‌کند (نگاه کنید به سال‌لواسون، ۱۹۹۱)، مرحله نخست شامل ایجاد موانع ساختگی در بازار است؛ یعنی یک موقعیت غیربازاری ایجاد می‌شود. در این مرحله افراد در صدد برミ‌آیند تا دستگاه سیاسی را به منظور ایجاد، اجرا و طراحی جریان‌های افزونه کنترل کنند. مرحله دوم افزونه‌جوبی با رقابت برای افزونه‌ها اتفاق می‌افتد؛ یعنی افراد سعی می‌کنند در موقعیت‌های غیربازاری و در سایه موانع ساختگی، برای افزونه‌ها یا منابعی که یک جریان افزونه را به دنبال دارند رقابت کنند. از نظر تولیسون هر دو مرحله افزونه‌جوبی به یک اندازه مهم‌اند و در واقع دوری یک سکه‌اند.

پاتریک گونینگ با تبیین افزونه‌جوبی در چارچوب تئوری انتخاب عمومی، افزونه‌جوبی را اقدامات و کنش‌های مشروع و قانونی افرادی می‌داند که در صددند تا قوانین یا اجرای آن را به گونه‌ای تحت تأثیر قرار دهند که فرد یا گروهی را به زیان فرد یا گروه دیگر بیشتر منتفع کنند. (گونینگ، ۲۰۰۱). وی بین دو نوع افزونه‌جوبی تفکیک قائل می‌شود. نوع اول شامل قوانین یا تدابیر اجرائی است که امتیاز‌های بازاری شخصی به بعضی افراد داده می‌شود و در عین حال امتیازاتی از دیگران گرفته می‌شود. نوع دوم افزونه‌جوبی مربوط به قوانین یا تدابیری است که منجر به باز توزیع ثروت در جامعه خواهد شد. مورفی و همکارانش نیز بین دو نوع افزونه‌جوبی خصوصی و عمومی تفاوت قائل می‌شوند و خاطر نشان می‌سازند که افزونه‌جوبی خصوصی اشکال دزدی، دزدی دریابی و سایر صور پرداخت‌های انتقالی بین طرف‌های خصوصی را به خود می‌گیرد؛ در حالی که افزونه‌جوبی عمومی یا به صورت باز توزیع درآمد از بخش خصوصی به دولت است، مانند مالیات‌ستانی یا به صورت باز توزیع از بخش خصوصی به مقامات دولتی است که شناس بخش خصوصی را در تحصیل امتیازات ویژه افزایش می‌دهد. این نوع افزونه‌جوبی به شکل اعمال نفوذ، رشوه‌دهی و رشوه ستانی بروز می‌کند (مورفی، همکاران، ۱۹۹۳).

افزونه‌جوبی را می‌توان به عنوان اعمال نفوذ و فرآیند دنبال کردن درآمد و مزیت نه از طریق سازوکارهای تولیدی چون کار و سرمایه‌گذاری تعریف کرد (رنجر و ولف، ۲۰۰۰). واکر افزونه‌جوبی را تلاش‌های مبتنی بر اعمال نفوذ بازیگران خصوصی می‌داند، به منظور واداشتن (الف) سیاستمداران به تجزیه و تعیین قواعدی می‌داند که یک منع ارزشمند (یک مجوز، یارانه، معافیت مالیاتی یا گمرکی و مانند آن) ایجاد می‌کنند که می‌توان از آن افزونه به دست آورد، یا (ب) مجریان قوانین به تفسیر قوانین به گونه‌ای که آن‌ها را قادر به دست یابی به چنین مبینی کند (واکر، ۱۹۹۶).

به طور کلی افزونه‌جوبی تلاش برای تحصیل امتیازات ویژه‌ای است که به افزونه می‌انجامند و زمینه آن‌ها توسط دولت ایجاد می‌شود. این تلاش‌ها شامل صرف منابع کمیاب اقتصادی، زمان، اعمال نفوذ، جمع‌آوری اطلاعات، تبلیغات و به طور کلی تمام اقدامات قانونی و غیرقانونی می‌شود که افراد و گروه‌های فشار (و چه بسا گروه‌های همسو) و نیز برای کسب امتیازات ویژه دولتی، که به یک افزونه اقتصادی می‌انجامند، انجام می‌دهند. در اینجا لازم است چند نکته خاطر نشان شود. نخست این که باید بین افزونه‌جوبی و سودجویی^۱ فرق قائل شد؛ جایی که افزونه‌جوبی وجود دارد منافع اجتماعی حداقل و هزینه‌های اجتماعی حداقل خواهد شد، در حالی که در سودجویی، منافع اجتماعی حداقل و هزینه‌های اجتماعی حداقل خواهد شد. سودجویی در بازار بدون محدودیت و موانع ساختگی اتفاق می‌افتد، در حالی که افزونه‌جوبی بیشتر در موقعیت‌های غیربازاری و ایجاد محدودیت بر سر بازار ایجاد می‌شود. دوم همان‌گونه که پاتریک گونینگ خاطرنشان ساخته است، در عمل نمی‌توان به مادگی بین افزونه‌جوبی و سایر اقداماتی چون رشوه‌ستانی و رشوه دادن که هدف‌شان تحت تأثیر قرار دادن قوانین یا اجرای آن‌ها است، تفکیک قائل شد. جایی که قوانینی در رابطه با رشوه وجود نداشته باشد یا اگر هم وجود داشته باشد اجرا شود یا زیاد جدی گرفته شود، مرز بین اقدامات قانونی (راتن‌جوبی) و غیرقانونی (رشوه) شفاف نخواهد بود. در اکثر کشورهای در حال توسعه چون ایران پدیده‌های افزونه‌جوبی و رشوه‌دهی و رشوه‌ستانی — علی‌رغم تمایزاتی که بین آن‌ها وجود دارد — اغلب متراffد هم به کار برده می‌شوند و تمایز بین اقدامات افزونه‌جوبیانه قانونی از فساد کار ساده‌ای نیست. امباکر (۱۹۹۸) فساد را یک رفتار افزونه‌جوبیانه می‌داند.

بنابراین آنچه در این خصوص مهم است "نتیجه اعمال فشار" است و نه "شکل دادن اعمال فشار"، یعنی استفاده از هر یک از ابزارهای قانونی و غیرقانونی چون اعمال نفوذ، تشکیل گروه فشار، رشوه دادن، تهدید، تطمیع، جلب محبت، ازدواج‌های مصلحتی، تبلیغات، چانه‌زنی، مجبوب کردن یا فشار آوردن به نمایندگان و مقامات دولتی برای تصویب قوانین جانبدارانه و اجرای آن‌ها برای دستیابی به امتیازات خاص، یارانه، معافیت مالیاتی و گمرکی، مجوزهای وارداتی، ایجاد مانع بر سر ورود آزاد به اقتصاد رسمی و... افزونه‌جوبی خواهد بود، چون نتیجه تمام این کشش‌ها یکسان است: قوانینی تصویب می‌شوند یا مجریان، قوانین را به گونه‌ای اجرا می‌کنند که عده‌ای را به زیان سایر افراد جامعه منفع می‌کنند.

افزونه‌جوبی و رشد اقتصادی

از بررسی متون نظری رشد اقتصادی و نیز تجربه کشورهایی که در مسیر توسعه اقتصادی گام تهاداداند،

مهم‌ترین مؤلفه‌های رشد و توسعه اقتصادی این کشورها را می‌توان در موارد زیر خلاصه کرد: (۱) اباحت سرمایه‌فیزیکی، (۲) اباحت سرمایه انسانی، (۳) تعریف حقوق مالکیت فردی و حفاظت از آن، (۴) بالا بودن روحیه و فرهنگ تولید، (۵) داشتن قوانین خوب، (۶) وجود سریزهای فناوری، (۷) تلاش برای خلق و اقتباس فناوری، (۸) اهمیت دادن به خلاقیت و نوآوری، و (۹) برخورداری از دموکراسی. هر چند که بین این مؤلفه‌ها همراهانی وجود دارد و بسیاری از آن‌ها لازم و ملزم بکارگردند، ولی تجربه توسعه اقتصادی کشورها نشان می‌دهد که کشورهای توسعه یافته امروز در مراحل مختلف توسعه خود سبدی از مؤلفه‌های یاد شده را یکجا فراهم آورده‌اند. برخی از این مؤلفه‌ها از جمله تعریف حقوق حاکمیت فردی و حفاظت از آن اهمیت بسیار بالایی در تابع رشد و توسعه اقتصادی کشورها داشته است، به گونه‌ای که بدون آن نمی‌توان شالوده‌های توسعه اقتصادی را چفت و بست کرد.

فعالیت‌های افزونه‌جویانه از دو جهت کلی رشد و توسعه اقتصادی یک کشور را تحت تأثیر قرار می‌دهند. نخست این که در نتیجه چنین فعالیت‌هایی مرتب از کیک تولید ناخالص داخلی کاسته می‌شود و منابعی که در این گونه فعالیت‌ها هزینه می‌شوند برای تولید سایر ستاندهای ارزش افزای خواهند بود. بنابراین نوان تولیدی و پتانسیل رشد و توسعه اقتصادی کشور را تحلیل خواهند برد. دوم این که فعالیت‌های افزونه‌جویانه با ایجاد اخلال در اکثر مؤلفه‌های پیش‌گفته، کشورها را از دستیابی به ترکیب بهینه‌ای از آن‌ها محروم می‌کند. در ادامه مقاله سازوکارهای تأثیر منفی افزونه‌جویی بر رشد و توسعه اقتصادی را در دو گفتار بررسی می‌کنیم. در گفتار نخست به بررسی چهار نوع هزینه اجتماعی که در نتیجه فعالیت‌های افزونه‌جویانه بر جامعه سرشکن می‌شوند، می‌پردازم: (۱) زیان کارانی، (۲) زیان گردن تولاک، (۳) زیان استفان بابا، و (۴) زیان انتخاب نادرست.^۱ در گفتار دوم نیز تأثیر منفی افزونه‌جویی بر چند مورد از مؤلفه‌های مؤثر در ریشه و توسعه اقتصادی کشورها را تحلیل می‌کنیم.

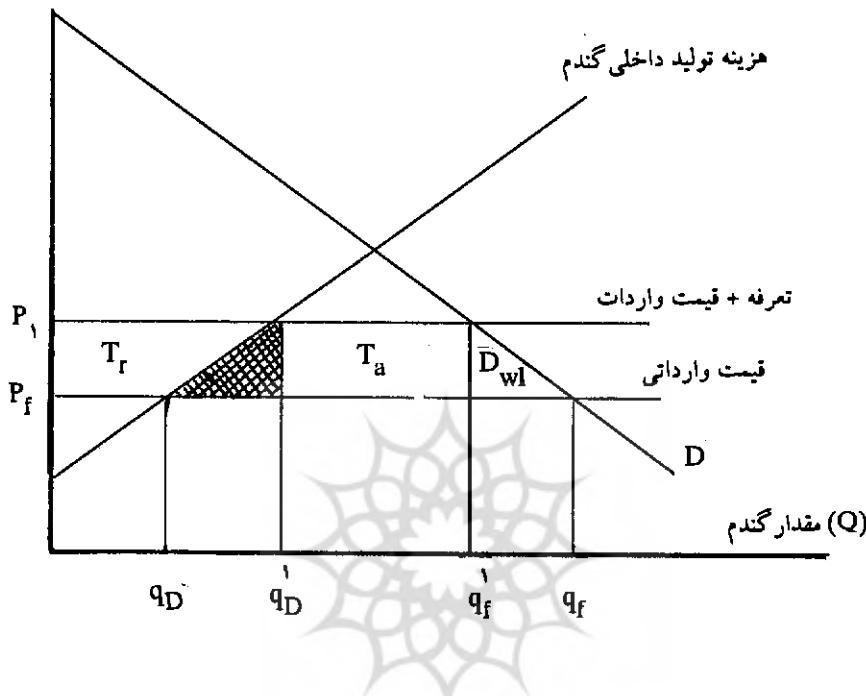
زیان‌های اجتماعی افزونه‌جویی

اکثر اقتصاددانان بر این باورند که بیشتر فعالیت‌های افزونه‌جویانه بدلیل اتلاف منابعی که ایجاد می‌کنند همواره برای رشد و توسعه اقتصادی یک جامعه زیان‌آورند. گسترده‌گی هزینه‌های افزونه‌جویی و تأثیر منفی آن بر رشد اقتصادی با مقاله مشهور تولاک بر جسته شد. وی برای نشان دادن هزینه‌های افزونه‌جویی، به بررسی هزینه‌های (اتلاف منابع) ناشی از انتقال ثروت می‌پردازد و مثال دزد و قربانی را می‌آورد. تولاک

خاطر نشان می‌کند انتقال ثروت از قربانی به دزد در بردارنده هیچ زیان اجتماعی نیست و تنها یک انتقال ثروت از قربانی به دزد صورت گرفته (باز توزیع ثروت) و کل ثروت جامعه بدون تغییر می‌ماند. با وجود این، فرصت چنین انتقالاتی دزد را تشویق می‌کند که منابع اش (سرمایه انسانی، ابزارآلات، زمان و جز آن) را در دزدی سرمایه گذاری کند. قربانی بالقوه نیز که از احتمال دزدی باخبر می‌شود برای پیشگیری از آن، در قفل، آژیر و دزدگیر سرمایه گذاری می‌کنند. یعنی هر دو طرف منابع را به صورت غیرمولد سرمایه گذاری می‌کنند و در واقع منابع موجود برای تولید سایر کالاهای ارزش افزای اجتماعی را کاهش می‌دهند و جامعه را در داخل منحنی امکانات تولید و مصرف شان قرار می‌دهد که نشان از نوعی اتفاق منابع است. این اتفاق منابع می‌تواند به مراتب بیش از افزوونه‌ای باشد که در نهایت دزد به دست خواهد آورد.

برای تبیین زیان کارایی (زیان رفاه از دست رفته^۱) و زیان تولاک، مثال می‌آوریم موردی که در آن بر واردات کالایی خاص، همچون گندم، تعریفه وضع می‌شود. فرض کنید قیمت گندم وارداتی ۲۰۰ ریال باشد. در این صورت اگر هیچ گونه تعریفه یا محدودیت دیگری بر (توزیع یا فروش گندم وارداتی وجود نداشته باشد، قیمت گندم در بازار داخلی نیز به سمت ۲۰۰ ریال میل خواهد کرد. حال فرض کنید قیمت ۲۰۰ ریال برای هر کیلو گندم به اندازه‌ای پایین باشد که فقط برخی از کشاورزان داخلی صرف کند که گندم بکارنده و تولیدات شان را در بازار داخلی بفروشند. در قیمت ۲۰۰ ریال آن تعداد از تولیدکنندگان داخلی که برای شان صرف می‌کند تولید کنند، مقدار $q_D - q_F$ نمودار شماره ۱ واحد را تولید و بقیه نیاز داخلی ($q_D - q_F$) وارد می‌شود. (برای سادگی تحلیل فرض می‌کنیم که کیفیت گندم داخلی و وارداتی یکسان باشد). اکنون فرض کنید که تولیدکنندگان داخلی گندم برای وضع تعریفه واردات گندم اقدام به افزوونه جویی کنند. با وضع تعریفه بر واردات گندم قیمت داخلی گندم برابر قیمت گندم وارداتی و مقدار تعریفه [تعریفه + قیمت واردات] خواهد شد که فرض کردۀ این به P_1 افزایش یابد. در نتیجه، افزایش قیمت گندم به P_1 تولید داخلی $q_D - q_F$ افزایش می‌یابد و مقدار $D - q_F$ نیز از خارج وارد می‌شود و تعریفه‌ای به مبلغ ۱۰۰ ریال بر هر واحد واردات وضع خواهد شد. در این فرآیند، درآمد تعریفه‌ای دولت برابر ناحیه T_A ، زیان از دست رفته یا زیان کارایی برابر ناحیه مثلثی Aw و زیان تولاک نیز برابر ناحیه ذوزنقه T_B خواهد شد. ناحیه هاشور خورده نیز زیان ناشی از ناکارآمدی نسبی تولیدکنندگان داخلی در صورت تولید گندم بیشتر است. زیان کارایی ناشی از وضع تعریفه بر واردات گندم از دو موضوع ناشی می‌شود: (۱) منابعی که می‌توانستند به صورت مفیدتر (اگر مداخله دولت نبود) و ارزشمندتری در سایر بخش‌ها به کار گرفته شوند، اکنون در

نمودار ۱: زیان تولاک و کارایی

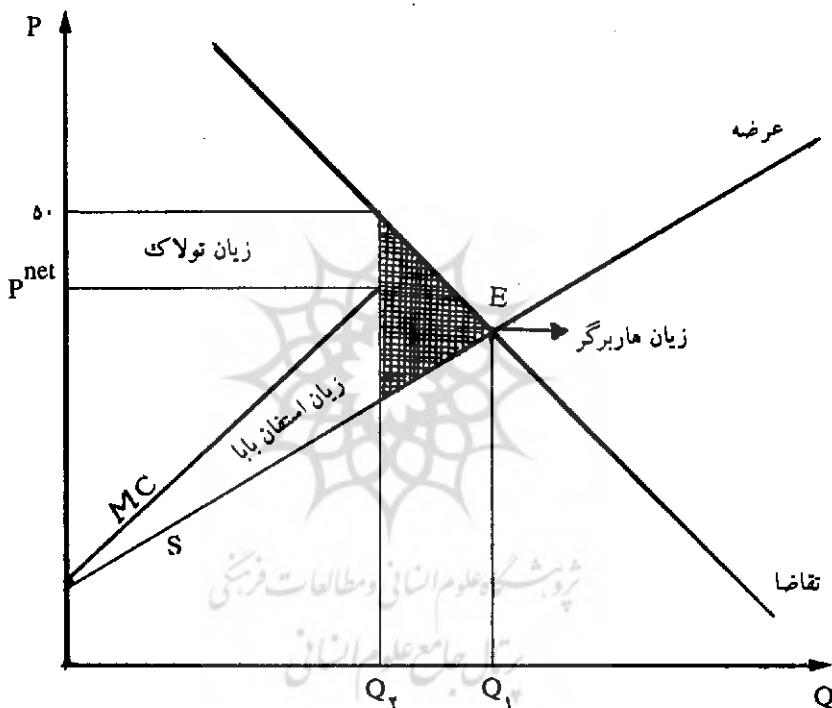
تولید گندم به کار رفته‌اند؛ و (۲) فرصتی از مصرف کنندگان داخلی برای خرید گندم وارداتی ارزان‌تر در بین می‌شود؛ چون برخی از مصرف کنندگان داخلی به واسطه بالا بودن قیمت‌ها از خرید لوازم مصرف می‌شوند. تا قبل از تولاک، نواحی T_a و T_r به عنوان زیان‌های افزونه‌جوبی ملاحظه نمی‌شدند، و بیشتر اقتصاددانان بر زیان رفاه از دست رفته [مثلث D_{wl}] تمرکز می‌کردند. T_a درآمد تعرفه‌ای دولت است که از آن می‌توان تحت عنوان افزونه‌جوبی باز توزیعی (از مصرف کنندگان به دولت) یاد کرد که فعالیت‌های افزونه‌جوبیانه را — برای اجتناب از انتقال آن — از جانب مصرف کنندگان گندم برخواهد انگیخت، و اتلاف منابعی حداقل به اندازه آن به دنبال خواهد داشت.

استفان بابا (۱۹۷۷) استدلال می‌کند که زیان ناشی از افزونه‌جوبی تنها به زیان کارایی و زیان تولاک محدود نمی‌شود و باید به این دو، زیان دیگری را که از آن تحت عنوان زیان مثلث دوم افزونه‌جوبی یاد می‌کند، اضافه کرد. این زیان به واسطه تخصیص ناکارای منابع بین فعالیت‌های اقتصادی، متعاقب اقدامات افزونه‌جوبیانه به وجود می‌آید؛ به این معنا که منابع دارای هزینه فرصت بالا به جای منابع با هزینه فرصت

افزونه‌جوبی و توسعه اقتصادی ۱۰۳

پایین در فعالیت‌های اقتصادی — به علت ملاحظات غیراقتصادی — به کارگرفته می‌شوند. در این صورت می‌توان زیان مثلث دوم استفان بابا را همراه با زیان رفاه از دست رفته (زیان هاربرگر) و زیان تولاک در قالب تصویر گرافیکی (نمودار ۲) نشان داد.

نمودار ۲: زیان مثلث دوم؛ تقاضای باکشش

توضیح: در دستمزد تعادلی (با به طور کلی قیمت تعادلی) E زیان مثلث هاربرگر و مثلث استفان بابا بخشی از مازاد مصرف کنندگان و کارگران بودند. اما در دستمزد P^{net} هزار دلار این دو مثلث مازاد کسی نیست و بخشی از زیان رفاه از دست رفته خواهد بود. P^{net} (قیمت خالص) مابه التفاوت قیمت (با دستمزد) ۵ هزار دلار و هزینه افزونه‌جوبی از نوع تولاک است. MC نیز هزینه نهایی آن‌هاست که پستچی می‌شوند.

فیلیپ پالدا (۲۰۰۰) نیز در بررسی هزینه‌های ناشی از افزونه‌جوبی به زیان دیگری ناشی از فعالیت‌های افزونه‌جوبیانه اشاره می‌کند که از آن تحت عنوان زیان انتخاب نادرست نام می‌برد. وی معتقد است که باید

این زیان نیز به زیان متعارف افزونه‌جویی اضافه شود. موقعی که دو بنگاه یا بازرگان با هزینه‌های تولیدی متفاوت به افزونه‌جویی می‌پردازند، اگر بنگاه یا تولیدکننده با هزینه بالا مسابقه افزونه‌جویی (کسب امتیاز یا جواز) را ببرد، در این صورت اختلاف بین هزینه او و هزینه‌های تولیدی رقیب کارآمدتر یک زیان اجتماعی بر جامعه تحمل خواهد کرد که ناشی از انتخاب نادرست بنگاه یا تولیدکننده دارای هزینه بالا در مسابقه افزونه‌جویی — توسط فرایند سیاسی — است. پالدا خاطر شناس می‌کند این زیان زمانی بزرگ خواهد بود که تولیدکننده ناکارآمد و دارای هزینه تولیدی بالاتر از تولیدکننده کارآمد در افزونه‌جویی پیش بگیرد؛ یعنی افزونه‌جویان قابل تری باشند. وی نتیجه می‌گیرد که این امر یکی از دلایل رشد اعمال نفوذ تخصصی در کشورهای مردم سالار است: اعمال نفوذ کننده متخصص هزینه اجتماعی ناشی از انتخاب نادرست را کاهش می‌دهد، زیرا به تولیدکننده‌های کارآمد امکان می‌دهد تا با استخدام افزونه‌جویان قابل و کارشناس، شانس تحصیل امتیازات و جوازه‌های شان را افزایش دهند. پالدا اظهار می‌دارد وجود زیان انتخاب نادرست می‌تواند قطعه‌ای از این معما باشد که چرا برخی کشورها توسعه می‌یابند و برخی دیگر نیز در جا می‌زنند؛ و حتی پیشنهاد می‌کند که اگر تولیدکنندگان دارای هزینه تولید بالا و توانایی‌های سیاسی و چانه‌زنی قوی، در اعمال نفوذ تخصص یابند و کارخانه و فعالیت‌های تولیدی شان را متوقف کنند و دفاتر مشاوره‌ای باز کنند و خدمات افزونه‌جویی شان را به بنگاههای کارآمدتر و دارای هزینه تولید پایین بفروشند، در این صورت زیان اجتماعی ناشی از افزونه‌جویی کمتر خواهد شد. البته در آن صورت باز هم ائتلاف منابع ناشی از حضور این بنگاهها وجود خواهد داشت، ولی کمتر از ائتلاف ناشی از داشتن بنگاههای دارای هزینه بالا است.

اخلال در مؤلفه‌های اساسی توسعه اقتصادی

گذشته از هزینه‌های مستقیم اجتماعی و ائتلاف منابعی که فعالیت‌های افزونه‌جویانه را به دنبال دارند و پتانسیل رشد و توسعه اقتصادی که از این رهگذر از کشور می‌گیرند، گسترش و رشد فعالیت‌های افزونه‌جویی با اخلال در مؤلفه‌های اساسی رشد و توسعه اقتصادی، عملکرد اقتصادی پایین‌تری را بر جامعه تحمل خواهد کرد. در کشورهای در حال توسعه و اغلب غیرمردم سالار، که روحیه افزونه‌جویی رایج و غالب می‌شود، مخارج دولتی در راستای رشد اقتصادی به بار نمی‌نشینند؛ داشتن فنی مناسب برای رشد و توسعه اقتصادی آن کشورها اقتباس نخواهد شد؛ خلاقیت و نوآوری عقیم می‌ماند و صرفه‌های مقیاس داشت صورت نمی‌گیرد؛ اقتصاد زیرزمینی اجتناب‌ناپذیر خواهد شد؛ قوانین و آیین‌نامه‌های صوری و ساختگی فراگیر می‌شوند؛ تضمین و حفاظت از حقوق مالکیت خصوصی جدی گرفته نمی‌شوند و ترتیبات حقوقی نیز همواره عقب مانده خواهد بود؛ رشوه‌ستانی و رشوه‌دهی برای رتبه و فقط امور رایج می‌شود؛ فرار سرمایه

فيزيكى و انساني تشدید و به طور کلى ترتيباتي حکمفرما خواهد شد که فرماینده رشد و توسعه اقتصادي خواهند بود. برخی از صاحب‌نظران بر این باورند که افزونه‌جويي حتى ثبات کشورهای در حال توسعه را تهدید می‌کند و توسعه اقتصادي و فرایند دموکراسى و اداره مطلوب امور را تحليل می‌برد و به علت نابرابری‌های اجتماعی و اقتصادي که ايجاد می‌کند، تضاد را در اين کشورها دامن خواهد زد؛ بنابراین صاحب‌نظران محدود کردن زیبه‌های افزونه‌جويي را به عنوان راهکاری برای جلوگیری از تضادهای بالقوه در اين کشورها و مدیریت تضاد می‌دانند.

بدون تردید در اکثر کشورهای در حال توسعه که از ساخت سیاسى غير مردم سalar و اقتصادي افزونه‌جويانه‌ای برخوردارند سبی از نارسایی‌های پیش گفته وجود دارد. در اين کشورها مقامات دولتی بسیار افزونه‌جو هستند و قوانین و فعالیت‌های اقتصادي نیز به شدت برای تسهیل افزونه‌جويي آن‌ها سامان می‌گيرد. برای درک بهتر نارسایی‌های افزونه‌جويي در اين کشورها در ادامه برخی از بی‌آمدهای منفي افزونه‌جويي را تحليل می‌کنیم.

۱. افزونه‌جويي و نارسایي در انباشت سرمایه انسانی و اتلاف آن

سرمایه انسانی و تلاش در زمینه انباشت آن برای کشورهای در حال توسعه از اهمیت اساسی برخوردار است. در متون مربوط به رشد اقتصادي درون‌زا، انباشت سرمایه انسانی مهم‌ترین نقش را بازی می‌کند. سرمایه انسانی است که ابداع و نوآوري را ممکن می‌سازد و انطباق فناوری‌های مناسب برای کشورهای در حال توسعه و بهره‌برداری از سرریزهای جهانی دانش و فناوری را می‌سازد. به طور کلى يك اثر سرریز پویایی از سرمایه انسانی و انباشت آن وجود دارد ولی باید توجه کرد که صرفهای مقیاس سرمایه انسانی بر یادگیری از فعالیت‌های نوآورانه استوار است. ابداع و نوآوري نیز مستلزم سرمایه‌گذاري در تحقیق و توسعه است؛ تدارک تولیدات جدید، بالا بردن کیفیت تولیدات و نیز پایین آوردن قیمت‌ها که هر سه در بردارنده مازاد رفاه بیشتری برای مصرف‌کنندگان هستند، مستلزم فعالیت‌های نوآورانه است. جایی که فعالان اقتصادي به دلیل عدم قطعیت در افزونه‌جويي در تحقیق و توسعه سرمایه‌گذاري نمی‌کنند یا مقامات دولتی افزونه‌جويي مانند. در صورت نارسایي در فرایند انباشت سرمایه انسانی متعاقب کبود یا فقدان فعالیت‌های نوآور فرسته‌های اشتغال‌زایی نیز خلق و ایجاد نخواهند شد و بنابراین بخش زیادی از نیروی کار نمی‌توانند شغل مناسب خود را پیدا کنند. یانگ (۱۹۹۸) خاطرشنان می‌کند که در چنین شرایطی نیروی انسانی متخصص یا به خارج از کشور مهاجرت می‌کند یا این که در داخل می‌ماند و در مشاغلی که نیازمند

صلاحیت‌های پایین هستند به فعالیت مشغول می‌شوند که این امر به اندازه کافی و کارآمد به فرایند اباحت سرمایه انسانی کمک نمی‌کند؛ زیرا اساس کارآمدی اباحت سرمایه انسانی و صرفهای مقیاس سرمایه انسانی بر یادگیری از فعالیت‌های نوآورانه استوار است.

از طرف دیگر سرمایه‌گذاری و هزینه کردن در تحقیق و توسعه به منظور تولید کالاهای، ارائه خدمات و روش‌های تولیدی جدید مستلزم تضمین و حفاظت از حقوق مالکیت افراد و بنگاه‌هایی است که دست به فعالیت‌های نوآور می‌زنند، به گونه‌ای که امکان استفاده سایر بنگاه‌ها از دستاوردهای آن‌ها به سادگی وجود نداشته باشد. حال اگر مقامات دولتی افزونه‌جو در راستای تحصیل رشوه و افزونه‌هایی از سایر بنگاه‌ها این فرایند را مخدوش سازند، واحدهای اقتصادی نیز انگیزه‌ای برای سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه نخواهند داشت و در عمل زمینه فعالیت‌های نوآورانه عقب خواهد شد. در این صورت افراد متخصص و کارآفرینانی که مجالی برای هنرآفرینی و عرضه تخصص‌ها و مهارت‌های شان ندارند تصمیم به خروج از کشور خواهند گرفت.

به طور کلی فعالیت‌های نوآورانه و به بار نشتن سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه زمان می‌برد و چون افزونه‌جویان بیشتر افراد و بنگاه‌های فرصت‌طلبی هستند که به دنبال فرصت‌های کم زمان برتری می‌گردند، لذا تمایلی به سرمایه‌گذاری در زمینه تحقیق و توسعه نخواهند داشت و به همان اندازه که فعالیت‌های افزونه‌جویی افزایش می‌یابند از فعالیت‌های نوآورانه و سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه کاسته می‌شود.

۲. افزونه‌جویی مقامات دولتی و نارسایی در اقتباس فناوری مناسب

همان گونه که خاطر نشان شد، یکی از نارسایی‌ها در ارتباط با افزونه‌جویی به ویژه افزونه‌جویی مقامات دولتی نارسایی در اقتباس فناوری مناسب برای کشورهای در حال توسعه است. ویشنی و شلفر (۱۹۹۳) در بررسی شان از افزونه‌جویی و رشد اقتصادی به این نتیجه رسیدند که (۱) افزونه‌جویی مقامات دولتی مانع از اخذ و انتباط فناوری مناسب، و (۲) مانع از تحول و نوآوری در کشورهای در حال توسعه و فقیر می‌شود. آن‌ها خاطر نشان می‌کنند که کشورهای غربی از این در شگفت‌اند که چرا رجحان دولت‌های در حال توسعه بر فناوری‌های پیشرفته [و غالب غیرقابل استفاده] است تا یک فناوری مناسب برای کشورهای شان. آن‌ها ریشه این امر را در اخذ رشوه و افزونه‌هایی می‌دانند که بوروکرات‌ها و سیاستمداران این کشورها از محل بیش از حد نشان دادن صورت حساب‌های خرید فناوری‌های پیچیده و پیشرفته نصیب مدیران و مقامات دولتی در کشورهای فقیر کالاهای و فناوری‌هایی را وارد می‌کنند که به سادگی بتوانند از آن رشوه و افزونه به دست آورند. آن‌ها برای این کار واردات و اخذ و انتباط فناوری‌های مناسب و مقتضی برای کشورشان را

تشویق نمی‌کنند و حتی مانع از آن نیز می‌شوند و در عوض اقدام به واردات کالاها و فناوری‌هایی می‌کنند که پرداخت‌های اضافی و بیش از حد نشان دادن فاکتورهای خرید، احتمال ربدیابی را مشکل مازد. در نتیجه، این کشورها اغلب به تجهیزاتی دست پیدا می‌کنند که نیازی به آن ندارند و حجم عظیمی از منابع شان از این طریق هدر می‌رود. ویژنی و شلفر معتقدند که تلاش مقامات دولتی افزونه‌جو در کشورهای در حال توسعه و فقیر برای پنهان نگه داشتن رشوه‌ستانی و افزونه‌جوبی شان باعث شده تا سرمایه‌گذاری‌ها نیز در جهتی انجام گیرند که به این فرایند کمک کنند، و جواب این سوال را که چرا در بسیاری از این کشورها منابع در پروردهای زیربنایی و دفاع، و نه در آموزش و بهداشت صرف می‌شوند، در فرصت‌های فسادی می‌دانند که در این گونه سرمایه‌گذاری‌ها وجود دارند. بنابراین با توجه به بازدهی‌های متعدد و صرفهای مقیاس بالقوه، پروردهای فراموش شده بهداشت و آموزش در این کشورها، هزینه‌های اجتماعی افزونه‌جوبی و فساد مقامات دولتی خیلی زیاد خواهد بود.

مقامات دولتی افزونه‌جو با تحول و نوآوری نیز سر ناسازگاری دارند. چراکه، همان‌گونه که ویژنی و شلفر خاطرنشان می‌کنند، این مقامات در راستای نهان گذاشتن و کم رنگ کردن فساد و رشوه‌ستانی خود نیاز دارند که افراد کمتری را در گیر فرایند دریافت و پرداخت رشوه کنند، و لذا فقط به یک الیگارشی کوچکی از بازرگانان و بنگاه‌ها اجازه فعالیت می‌دهند و از ورود تازه واردان به فعالیت اقتصادی نیز ممانعت می‌کنند. پیشتر خاطرنشان کردیم اکثر کشورهایی که رؤیم‌های غیر مردم سالار و افزونه‌جو و اقتصاد افزونه‌ای دارند، لازم است برای وارد شدن به فعالیت‌های اقتصادی رشوه پرداخت کرد. حال اگر مقامات دولتی افزونه‌جو در راستای نهان کردن ردپای افزونه‌جوبی و رشوه‌ستانی از ورود اشخاص جدید و کارفرمایان بالقوه جلوگیری کنند هرگونه تحول و نوآوری عقیم خواهد ماند. در چنین موقعی سرمایری از فعالان اقتصادی سر از اقتصاد غیررسمی و زیرزمینی در خواهد آورد و در این صورت از هیچ‌گونه تمهید ضمانت‌های اجرائی و حفاظت از حقوق مالکیت‌شان (پلیس، دادگاه و...) برخوردار نیستند. البته همان‌گونه که سارت (۲۰۰۰) خاطرنشان ساخته در چنین شرایطی گسترش اقتصاد غیررسمی — مشروط بر این که هزینهٔ فعالیت در بخش غیررسمی چندان بالا نباشد — برای رشد اقتصادی زیان‌آور نخواهد بود. موقعی که مقامات دولتی افزونه‌جو با ایجاد محدودیت‌های ساختگی بر سر ورود آزاد بنگاه‌ها و فعالان اقتصادی به اقتصاد رسمی موجب می‌شوند تا آن‌ها به رغم هزینه‌های بالای فعالیت در بخش غیررسمی (ناشی از فقدان تمهید ضمانت‌های اجرائی و حفاظت از حقوق مالکیت‌شان) به آن وارد شوند، رشد اقتصادی به شدت کاهش می‌یابد. سارت ثابت می‌کند که میزان رشد اقتصادی یک کشور موقعی که مقامات دولتی افزونه‌جو بر سر ورود بنگاه‌ها به اقتصاد رسمی مانع ایجاد می‌کند همواره کوچک‌تر از موقعی خواهد بود که فعالان اقتصادی آزادانه به اقتصاد رسمی وارد

می‌شوند.

بدون تردید در کشورهایی که ترتیبات افزونه‌جوبی چون نظام قضایی آسان‌گیر و سهل‌انگار، قوانین ضعیف، تضمین و حفاظت از حقوق مالکیت ضعیف، نظارت ضعیف و ناکارآمد گسترش یابند رشد اقتصادی به شدت به مخاطره خواهد افتاد. افزونه‌جوبی مقامات دولتی در این کشورها به مثابه مالیات سنگینی بر فعالیت‌های اقتصادی و نوآورانه عمل می‌کند و توجیه اقتصادی کشورهای در حال توسعه نیازمند برای آن‌ها باقی نمی‌گذارد؛ به این مفهوم که مبتکران و فعالان اقتصادی کشورهای در حال توسعه نیازمند کالاهای عرضه شده توسط دولت از جمله مجوزها، پروانه‌های فعالیت و کسب و کار و از این قبیل‌اند. مثلاً برای شروع به کار یک بنگاه جدید، یک فعال اقتصادی باید پروانه فعالیت بازرسگانی، پروانه ساختمان، آب، برق، آتش نشانی، استناد مالیاتی، مجوزهای وارداتی — اگر به ماشین‌ها و تجهیزات جدید نیاز داشته باشد — و دوچین از سایر استناد را فراهم کند. چون تقاضای مبتکران و فعالان اقتصادی برای این کالاهای خدمات تولید شده توسط دولت لازم و بدون کشش است، لذا آن‌ها آماده اصلی رشوه و فساد خواهند بود و فعالیت‌شان به شدت آسیب‌پذیر خواهد شد. مورفی و همکارانش (۱۹۹۳) خاطرنشان می‌کنند در کشورهای در حال توسعه، که حفاظت از حقوق مالکیت ضعیف و ترتیبات افزونه‌جوبی کارآمد است، سرمایه اغلب به جای سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت در تجارت به کارگرفته می‌شود، زیرا سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت در این کشورها همواره با ریسک ناشی از تصاحب و غصب مواجه‌اند، و چون پروژه‌های نوآوری در بلندمدت به سرانجام می‌رسند و مستلزم ابیشت تدریجی سرمایه‌اند، بنابراین این گونه فعالیت‌ها در این کشورها دچار رکود و کسدی می‌شوند.

۳. افزونه‌جوبی و تحریف قوانین

کشورها برای توسعه اقتصادی خود به قوانین خوب نیاز دارند. بهترین قوانین نیز اگر اجرا نشوند بدون استفاده می‌مانند. جایی که مقامات دولتی افزونه‌جو وجود داشته باشند، قوانین به گونه‌ای تدوین خواهند شد یا اجرای آن‌ها در جهتی خواهد بود که در بردارنده فرصت‌های استخراج افزونه برای بنگاه‌ها، افراد و نیز مقامات دولتی افزونه‌جو باشد. یعنی قوانین همواره در معرض تحریف شدگی قرار خواهند گرفت. همان‌گونه که در تعریف افزونه‌جوبی خاطرنشان شد، تمرکز اصلی افزونه‌جوبی بر قواعد و قوانین است؛ این قوانین و مقررات هستند که به ایجاد امتیازات ویژه چون مجوزهای وارداتی، قراردادهای نان و آب‌دار دولتی، مشاغل دولتی، معافیت‌ها و حمایت‌های ویژه می‌انجامند، لذا قانون‌گذاران و مجریان قوانین همواره این انگیزه را خواهند داشت تا در راستای تحصیل رشوه‌های بالقوه ناشی از فروش اختیار دولتی و اعطای

امتیازات مذکور به افراد و بنگاه‌ها، قوانین جانبدارانه و صوری وضع کنند. بدون تردید در بسیاری از کشورهای در حال توسعه کیفیت اجرای قوانین تحت اداره مقامات دولتی است و همین امر باعث شده که در این کشورها حجم گسترده‌ای از فساد اقتصادی وجود داشته باشد. مقامات دولتی در این کشورها از فرصت‌ها و موقعیت‌های فعلی شان برای دستکاری چارچوب نهادی و ساختار قوانین موجود به گونه‌ای بهره‌برداری می‌کنند که استمرار تحصیل رشوه و افزونه‌ها را در آینده نیز تضمین کنند. شاید این گزاره که "در آن دسته از کشورهای در حال توسعه که مقامات دولتی افزونه‌جو وجود دارند، افراد در یک مورد حاکم — و آن موقعی است که خود مقام دولتی باشند — و در بقیه موارد محکوم‌اند" تبیین بسیار گویایی از شکنندگی و انعقاد نیافتگی قوانین در آن‌ها باشد. انعقاد نیافتگی قوانین و تعدد قوانین در یک زمینه هزینه‌های مبالغه را بسیار زیاد افزایش خواهد داد و توجیه اقتصادی برای هیچ گونه فعالیت مولّد اقتصادی باقی نخواهد گذاشت و توسعه اقتصادی نیز به مخاطره خواهد افتاد.

نتیجه‌گیری

هدف این مقاله بررسی تأثیر فعالیت‌های افزونه‌جویانه افراد و مقامات دولتی بر رشد و توسعه اقتصادی بود. براین اساس در ابتدا فرض کردیم که فعالیت‌های افزونه‌جویانه عملکرد اقتصادی هر کشوری را تحلیل خواهند برد و پتانسیل رشد و توسعه اقتصادی را از آن خواهند گرفت. این فرضیه را با تحلیل سازوکارهای اثرگذاری افزونه‌جویی بر رشد و توسعه اقتصادی بررسی و خاطرنشان کردیم که فعالیت‌های افزونه‌جویانه گذشته از زیان‌های اجتماعی که به دنبال دارند، چهار زیان (۱) زیان کارانی، (۲) زیان تولاک، (۳) زیان مثلث دوم استفان بابا، و (۴) زیان انتخاب ناساعد، مؤلفه‌های اساسی لازم برای رشد و توسعه اقتصادی یک کشور را نیز به شدت تحلیل خواهند برد. در این مقاله از سیان مؤلفه‌های نه گانه که در پی گسترش فعالیت‌های افزونه‌جویانه در کشورهای در حال توسعه شکل می‌گیرد، بر نارسایی در ابانت سرمایه انسانی، عقیم ماندن خلاقیت و فعالیت‌های نوآورانه و نارسایی در بهره‌گیری و اخذ و انتباطق فناوری مناسب و قابل استفاده تأکید و خاطر نشان کردیم که چنین نارسایی‌هایی برای کشورهای در حال توسعه‌ای چون ایران که در دوره گذار قرار دارند و می‌طلبند تمام توان تولیدی و خلاقی شان را بسیج کنند تا از سرریزهای جهانی داشش و فناوری به طور کارآمدی بهره بگیرند بسیار مخاطره‌آمیز خواهد بود.

ماخذ

- Nelson, M. A. and R. D. Singh (1998). "Democracy, Economic Freedom, Fiscal Policy, and Growth in LDCs: A Fresh Look", *Economic Development and Cultural Change*, Vol. 46, No. 4, pp. 679-696.
- Khan, M.H. (2000). "Rents, Efficiency and Growth" in *Rents, Rent Seeking and Economic Development. Theory and Evidence in Asia*, M. H. Khan and K. S. Jomo (eds.), p. 22.
- Tullock, G. (1967). "The Welfare Costs of Tariffs, Monopolies and Theft", *Western Economic Journal*, No. 5, pp. 224-232.
- Krueger, A. O. (1974). "The Political Economy of the Rent Seeking Society", *The American Economic Review*, Vol. 64, No. 3, pp. 291-303.
- Solvason, B. R. (1991). "Ordered Anarchy, State and Rent - Seeking: The Icelandic Commonwealth", www.hi.is.
- Gunning, J. P. (2001). *Understanding Democracy*. Nomad Press.
- Murphy, M., A. Shleifer and R. W. Vishny (1993). "Why Is Rent - Seeking So Costly to Growth?" *The American Economic Review*, Vol. 83, No. 2, pp. 409-414.
- Renger, J., and B. Wolff (2000). "Rent - Seeking in Irrigated Agriculture", Dissertation, www.Padrigu.gu.se.
- Walker, S. T. (1996). "Rents, Rent - Seeking, and Rent Seeking Regimes", www.uncc.edu
- Mbaku, J. M. (1998). "Corruption and Rent - Seeking," in *The Political Dimension of Economic Growth*, S. Borner and M. Paldam (eds.), Martin press, pp. 193-211.
- Baba, S. A. (1997). "A Second Triangle Loss in Rent - Seeking," *Journal of Public Finance and Public Choice*, Vol. XV.
- Palda, F. (2000). Improper Selection of High - Cost Producers in the Rent -

افزونه جویی و توسعه اقتصادی ۱۱۱

Seeking Contest", *Jornal of Public Finance and Public Choice*, No. 105, pp. 291-301.

Yang, C.L. (1998). "Rent Seeking, Technology Commitment, and Economic Development", *Journal of Institutional and Theoretical Economic*, Vol. 154, No. 4, pp. 640-658.

Vishny, R. W. and A. Shleifer (1993). Corruption. *The Quarterly Journal of Economics*, Vol. CVIII. No. 3, pp. 599-617.

Sarte, P. G. (2000). "Informality and Rent - Seeking Bureaucracies in A Model of Long - run Growth", *Journal of Monetary Economics*, No. 46, pp. 173-197.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی